

ΕΤΟΣ 54ον

26 Φεβρουαρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (2752)

ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή εἶναι ὀργανικά συνδεδεμένη μέ τήν ἀντίστοιχη τῆς προηγούμενης Κυριακῆς. Ἐκείνη μᾶς ὑπογράμμισε τήν ἀγαθότητα καί τήν καθοσύνη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ὡς πατέρας, γεμάτος στοργή, ὑποδέχεται τό μετανιωμένο παιδί του. Ἡ καθοσύνη αὐτή δέν πρέπει ὅμως νά μᾶς κάνει νά ῥησμονήσουμε καί τήν ἄλλη ὄψη του: τή δικαιοσύνη του ὡς ἔσχατου κριτῆ. Ἐνός κριτῆ πού δέν αὐθαιρετεῖ, ἀλλὰ ἀμείβει ἢ τιμωρεῖ τοὺς ἀνθρώπους δίκαια, ἀνάλογα μέ τά ἔργα τους.

Ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος εἰδικότερα ὑπογραμμίζει σήμερα μιά πολύ βασική πτυχή τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας: ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος τοῦ κόσμου καί τῆς ἱστορίας. Ὁ Κύριος δέν ἀργεῖ νά ἐκπληρώσει τίς ὑποσχέσεις του. Μακροθυμεῖ, ὥστε νά μετανοήσουν καί νά σωθοῦν ὅσο τό δυνατό περισσότεροι. Ἡ ἔσχατη ἡμέρα τῆς κρίσεως λέγεται καί «ἡμέρα τοῦ Κυρίου». Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς πλήρους καί ὀριστικῆς φανερώσεώς του.

Τότε θά ὑποχωρήσουν ὅλα τά ὀρατά. Ἔτσι ὁ ἀόρατος καί ἀπρόσιτος Θεός θά γίνει ἡ χαρά τῶν ἀγίων καί ἡ ὀδύνη τῶν ἀμαρτωλῶν. Ἐνώ ἡ πρώτη παρουσία τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο εἶναι παρουσία σωτηρίας τοῦ κόσμου, ἡ δεύτερη παρουσία του θά εἶναι παρουσία κρίσεως τοῦ κόσμου.

Ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως εἶναι ἄγνωστη στόν ἄνθρωπο. Αὐτό σημαίνει ὅτι δέν ὑπόκειται στόν ἔννοια τοῦ χρόνου, ὅπως τήν κατανοεῖ ὁ ἄνθρωπος. Γιά κάθε ἄνθρωπο ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του εἶναι ἡ ἔσχατη ἡμέρα. Μέ τό θάνατο, πού μπορεῖ νά ἐπέλθει σέ ὀποιαδήποτε στιγμή τῆς ζωῆς, βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος μπροστά στόν ἔσχατο κρίση.

Κριτήριο τῆς τελικῆς κρίσεως: ἡ ἀγάπη

Ἐπιπλέον ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι τό κριτήριο τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι τόσο ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό, ἀλλὰ ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τοὺς συνανθρώπους του. Μέ ἄλλα ῥόγια, ὁ δρόμος πού μᾶς ὀδηγεῖ στή

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίσις

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπειάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπειάσα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

συνάντησις μετὰ τὸ Θεὸν περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν αὐτὴν τοῦ πλησίον μας.

Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη δὲν εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ συνδέεται μετὰ συγκεκριμένα πρόσωπα. Πλησίον γιὰ τὸ χριστιανὸν εἶναι ὁ συγκεκριμένος ἄνθρωπος καὶ ὄχι ἡ ἀφηρημένη ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ βίωσις τῆς ἀγάπης πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν κοινωνία, τὴ σωστικὴ σχέση καὶ ἐπικοινωνία, τῶν προσώπων· τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον. Ἐάν ἀγαπᾷμε καὶ φροντίζουμε τὸ συνάνθρωπό μας, ἀγαπᾷμε καὶ φροντίζουμε τὸν ἴδιο τὸ Θεό. Καὶ αὐτὸ διότι ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ἀρχέτυπο καὶ ὁ ἄνθρωπος ἡ εἰκόνα του. Ἀντίθετα, ἡ καταστροφὴ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ συνάνθρωπο σημαίνει καὶ χωρισμὸ ἀπὸ τὸ Θεό.

Τὸ κριτήριον τῆς ἀγάπης

Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη δὲν περιορίζεται στοὺς φίλους· συμπεριλαμβάνει κάθε ἄνθρωπο καὶ οἰκειοποίηση τῶν ἰδιαίτερων ἀναγκῶν του. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ εἶναι καὶ δική μου ἀνάγκη. Ἡ ἀγάπη μετὰ τὴν ἔννοια αὐτὴ ἀποτελεῖ οὐσιώδες γνῶρισμα τῆς χρι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου με ὄλνν του τὴν δόξαν καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θὰ καθήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θὰ μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θὰ χωρίσῃ τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατοίκια, καὶ θὰ τοποθετήσῃ τὰ μὲν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ κατοίκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θὰ πῆ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους πού θὰ εἶναι πρὸς τὰ δεξιὰ, “Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομηστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σᾶς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπέινασα καὶ μοῦ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα καὶ μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμouνα καὶ μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμouνα καὶ μ’ ἐνδύσατε, ἀρρώστισα καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴν ἤμouνα καὶ ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θὰ τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θὰ ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νὰ πεινᾶς καὶ σ’ ἐθρέψαμε ἢ νὰ διψᾶς καὶ σ’ ἐποτίσαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπήραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνόν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θὰ ἀπαντήσῃ καὶ θὰ τοὺς πῆ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τὸ ἐκάνατε”. Τότε θὰ πῆ καὶ σ’ ἐκείνους, πού θὰ εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, στήν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπέινασα καὶ δέν μοῦ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμouνα καὶ δέν μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμouνα καὶ δέν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμouνα καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θὰ ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θὰ ποῦν, «Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νὰ πεινᾶς ἢ νὰ διψᾶς καὶ νὰ εἶσαι ξένος ἢ γυμνός ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θὰ ἀποκριθῆ εἰς αὐτοὺς καὶ θὰ πῆ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θὰ μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σιανικῆς ζωῆς. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη δέν περιορίζεται ἀπὸ τὴ σκοπιμότητα καὶ τὴν ἰδιοτέλεια, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνιδιοτέλεια.

Στὴν ἀγάπη αὐτὴ δέ φτάνει ὁ ἀνθρωπος διαμιάς ἀλλὰ σταδιακά. Ὅταν κάποιος ἀσκητῆς ρωτήθηκε, πῶς πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται ὁ ἐχθρὸς, ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: Ἐάν ἔρθῃ κάποιος νὰ σέ σκοτώσῃ, ὁ νόμος δέ σέ καταδικάζει, ἂν τὸν σκοτώσῃς ἐσὺ ἀμυνόμενος. Ἐάντὶ ὅμως νὰ τὸν σκοτώσῃς, μπορεῖς νὰ φερθεῖς φιλιανθρωπικότερα καὶ νὰ τὸν ἐξουδετερώσῃς με κάποιον τραυματισμό. Ἐάν ὅμως ἔχεις τὴν ἀπαιτούμενη πνευματικὴ δύναμη καὶ τὸν ἀντιμετωπίσεις ἀνάλογα, τότε θὰ κάνεις τὸ καλῦτερο. Καὶ κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, ἂν οἱ χριστιανοὶ ἦταν πραγματικὰ πιστοί, δέν θὰ ὑπῆρχαν ἄπιστοι.

26 Φεβρουαρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ
«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»,
Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420), Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος
καί τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου.
Ἦχος: γ´ – Ἑωθινόν: Γ´ – Ἀπόστολος: Α´ Κορ. ν´ 8 - θ´ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε´ 31-46.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Μαρτίου, Τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ´ 14-21.

Πολλὰ σύγχρονα φιλοσοφικά ρεύματα, ὅπως ὁ ἄθεος ὑπαρξισμός, βλήπουν στὸν ἄλλῃ ἀνθρωπο τὴν ἀπειλή. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἀποκαλύπτει στὸ πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου τὸ δρόμο πρὸς τὴν κοινωνία μὲ τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης. Τελικά, οἱ συνάνθρωποί μας εἶναι ὁ καθρέφτης μας, ἡ κόλαση ἢ ὁ παράδεισός μας.

Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ δέ θέλει νὰ μᾶς τρομοκρατήσει μὲ φοβερὲς εἰκόνες γιὰ τὴν τελικὴ κρίση. Θέλει νὰ ὑπογραμμίσαι τίς τραγικὲς συνέπειες γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὅταν κλεισμένος στὸν νοσηρὸ ἐγωκεντρισμὸ του ξεχνᾷ τὸ φτωχὸ καί ἐλάχιστο ἀδελφὸ του. Καί ὅτι ἡ σχέση τοῦ καθενὸς μας μὲ τὸ διπλανὸ του ἀποτελεῖ τελικὰ τὸ κριτήριό τῆς κρίσης τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΟΙ «ΑΡΤΗΡΙΕΣ» ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

«Οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι εἶναι σάν τίς ἀρτηρίες στὸ σῶμα ἐνὸς ἔθνους. Ἀντὶ τοῦ δίνουν τὴ ζωὴ καί τὴ δυνατότητα νὰ μὴν πεθαίνει...»

Ἔρχεται μιά ὥρα στὴ ζωὴ ἐνὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου πού πρέπει νὰ μαρτυρήσει γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ἔρχεται μιά στιγμή πού νιώθει τὰ φτερά του νὰ ἔχουνε γιγαντώσει καί ἔτοιμα νὰ πετάξουν στίς πιὸ μεγάλες ἀποστάσεις· ἔτοιμα γιὰ τὸν κάθε λαιμοκοπή καί γιὰ τὴ φθονερὴ πέτρα τοῦ θανάτου. Ἔρχεται αὐτὴ ἡ ὥρα καί δὲν δειλιάζει μπρὸς σέ τίποτα κι εἶναι ἔτοιμη ἡ γλώσσα του νὰ ἐξαγγεῖλει τὴν ἀλήθεια. Σάν τούς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, πού πήγαιναν εὐτυχισμένοι στοὺς δύσκολους δρόμους, γιατί εἶχαν ἀνακαλύψει τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους, ν' ἀντιμετρηθοῦνε μὲ τὸ σκοτάδι καί τὰ πάθη τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς...».

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr